

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון א' תקפ"ט
ערב שבת קודש פ' חיי שרה, כ"א מ"ח ה'תשפ"ה

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ע"ד שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וקכ"ב שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ב"ה

דבר מלכות

3

היסוד והתפקיד של העלוחים בדורנו זה / משיחת ש"פ חיי שרה התשנ"ב

זמן הגאולה

7

הסימן ד"מלכיות מתגרות זו בזו" בהדגשה יתרה בנוגע ל"תולדות ישמעאל" / הזמן הנוכחי באור הגאולה

וילחום מלחמת ה' - וינצח

8

תחזיר את ה'מנדט' שלך לאלו שבחרו בך / שלימות הארץ

המעשה הוא העיקר

10

להוסיף בענין השמחה / הוראות למעשה בפועל

ניצוצות של משיח

11

הזכרת שמו של משיח מזרזת יותר את ביאתו / לקט קטעים קצרים ופתגמים בעניני גאולה

כתב יד קודש

14

להבדיל באין ערוך מקאמפיוטר / צילום ממענה כ"ק אד"ש מה"ם חודש חשון התשמ"ז

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 2025 כפר חב"ד, 60840 • טל': (03) 960-0667 • פקס: (03) 960-7219

דואר אלקטרוני: kuntres.yechi@gmail.com • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

היסוד והתפקיד של השלוחים בדורנו זה

המטרה של כינוס השלוחים העולמי הנוכחי: להתדבר ביחד ולצאת בהחלטות טובות על מנת לקיימן בפועל, כיצד לבצע את השליחות המיוחדת של הזמן הנוכחי: קבלת פני משיח צדקנו • הדבר היחיד שנשאר עכשיו בעבודת השליחות, הוא: לקבל את פני משיח צדקנו בפועל ממש, בכדי שהוא יוכל לקיים את שליחותו בפועל ולהוציא את כל בני ישראל מהגלות! • כלומר: כל הפרטים בעבודת השליחות צריכים להיות חדורים בנקודה זו - כיצד זה מוליך לקבלת משיח צדקנו • קטעים משיחות ש"פ חיי שרה, כ"ה מ"ח, מבה"ח כסלו, ה'תשנ"ב - פתיחת כינוס השלוחים העולמי - מוגה, תרגום מאידית*

נבראתי לשמש את קוני"ל, ובפרט השלוחים של נשיא דורנו - אשר נקודת השליחות הזאת משותפת ושוה בכל הזמנים - מיתוסף מזמן לזמן חידוש בשליחות, שליחות מיוחדת, שהיא חודרת ("נעמט דורך") את כל עניני השליחות והיא ה"שער" שעל-ידו "עולים" כל עניני השליחות; ועאכו"כ בנדו"ד - שזהו חידוש כללי ועיקרי, שאינו רק פרט (או כלל) נוסף בשליחות, אלא הוא עיקר וענין כללי ביותר, ועד שהוא הענין הכי כללי ביהדות - הכנה לביאת משיח צדקנו - שמקיף את כל הנקודות והפרטים של עבודת השליחות.

כפי שכבר דובר פעמים רבות (ובפרט בחדשים ושבעות האחרונים): על-פי הודעת

א. בעמדנו בהתחלתו ובפתיחתו של כינוס השלוחים העולמי - השלוחים שיחיו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, בכל מרחבי תבל, בארבע כנפות הארץ - צריך להזכיר, בראש ובראשונה, את היסוד, ולהורות ("ארויסגעבן") את התפקיד של השלוחים בדורנו זה בכלל, ובמיוחד החידוש בעבודת השליחות שנתוסף במיוחד בזמן האחרון: **לקבל פני משיח צדקנו בגאולה האמיתית והשלימה.**

כמדובר כמ"פ, שנוסף על הנקודה המשותפת בכללות עבודת השליחות של בני-ישראל בכלל, כשלוחיו של הקב"ה, שהיא "אני

(* שיחה זו הוגהה ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א באידיש ונדפסה בספר השיחות תשנ"ב ח"א ע' 97 ואילך. בשעתו תורגמה השיחה המוגהת ללשון הקודש ע"י "ועד הנחות בלה"ק", ולאחרונה הוגהה התרגום מחדש ותוקן על-ידינו בהתאם למקור. המו"ל.

(1) משנה וברייתא סוף קידושין.

(2) ראה סה"ש קיץ ה'ש"ת ע' 22. וש"נ. תש"ד ע' 105. לקו"ד ח"ד תשמז, ב. (וראה סה"מ תש"ח ע' 240).

וכבר נתקיים הסימן של השנה שעברה – ה'תשנ"א ר"ת ה' תהא שנת נפלאות אראנו, ובהוספה בשנה זו – והולך ונמשך – ה' תהא שנת נפלאות בה, (ו) בתוכה – שזה (הנפלאות) נעשה המהות והתוכן והנשמה של השנה.

ורואים בפועל איך שכבר נפעל והולך ונפעל ה"וילחום מלחמת ה'" וינצח** בכמה וכמה ענינים – ודוקא מתוך מלחמה של שלום. ונצחון הוא גם מלשון נצחיות, קשור עם הגילוי של "נצח": נ' – גילוי שער הנו"ן, צ' – שנת הצד"ק (כפי שבנ"י קראו לשנה זו), וח' – הגילוי של משיח צדקנו, הקשור במספר שמונה (שמונה נסיכי אדם?).

מזה מובן, שמאחר שהשלוחים עומדים כבר מזמן לאחר מילוי התחלת עבודת השליחות בהפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה, ומזמן לאחר אמצע עבודת השליחות, עד שכבר סיימו את השליחות (כהודעת נשיא דורנו הנ"ל), ואף-על-פי-כן עדיין לא באה בפועל ממש הגאולה האמתית והשלימה – צריך לומר שעדיין נשאר משהו לעשות כדי להביא את הגאולה בפועל.

והוא: על-פי הידוע ש"בכל דור ודור נולד א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח לישראל"⁸, "א' הראוי מצדקתו להיות גואל, וכשיגיע הזמן יגלה אליו השי"ת וישלחו כו"⁹, ועל-פי הודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, השליח היחיד שבדורנו, המשיח היחיד שבדורנו, שכבר סיימו את הכל – הרי מובן, שמתחיל להתקיים ה"שלח נא ביד תשלח", השליחות של כ"ק מו"ח אדמו"ר. ומזה מובן,

חז"ל³ שכבר "כלו כל הקיצין", וההודעה של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שכבר עשו תשובה גם-כן, עד שכבר סיימו את כל עניני העבודה (אפילו "לצחצח את הכפתורים"⁴), ועומדים מוכנים לקבלת פני משיח צדקנו – הרי העבודה והשליחות עכשיו היא: להיות מוכנים בפועל לקבלת פני משיח צדקנו **בפועל ממש!**

מזה מובן, שבזה מתבטאת ("באשטייט") המטרה של כינוס השלוחים העולמי הנוכחי: להתדבר ביחד ולצאת בהחלטות טובות על מנת לקיימן בפועל, כיצד לבצע את השליחות המיוחדת של הזמן הנוכחי: קבלת פני משיח צדקנו.

ב. [.] בשנה זו במיוחד, נתוסף חידוש בהקישור של עבודת השליחות עם "שלח נא ביד תשלח"⁵, השליחות של משיח צדקנו:

דובר לעיל (סעיף א), ש"כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו הודיע שכבר סיימו כל עניני העבודה, וכבר עומדים מוכנים, "עמדו הכן כולכם", לקבל פני משיח צדקנו.

כפי שרואים זאת (כמדובר כמה פעמים) גם בכך, שבמאורעות העולם נתקיימו כמה סימנים על הגאולה, החל מהסימן (בילקוט שמעוני⁵) ש"הגיע זמן גאולתכם" מזה ש"מלכיות מתגרות זו בזו"⁶, בפרט במדינות הערביים [כולל – מה שראו בימים אלו, שבמה שכונה "זעידת השלום", הם הודיעו שהם מוכנים לוותר על כל הענינים למען "שלום" כביכול, ובפועל נתגלה ש"לא דובים ולא יער!" ואכ"מ].

(3) סנהדרין צז. ב.

(4) ראה שיחת שמח"ת תרפ"ט.

(5) ישע"י רמז תצט.

(6) מדרש לקח טוב לך לך יד, א. וראה גם ב"ר פמ"ב, ד.

(7) סוכה נב, ב.

(8) פ"י הברטנורא למגילת רות.

(9) ראה שו"ת חת"ס חו"מ (ח"ו) בסופו (סצ"ח). וראה

שד"ח פאת השדה מע' האלף כלל ע'. ועוד.

** ראה הנסמן בפנים השיחה (סה"ש שס) בע' 81'82. המו"ל.

* שמות ד, יג. וראה בפנים השיחה ס"ב (סה"ש שס ס"ע 97 ואי"ל. המו"ל.

לכל לראש – צריך לצאת בהכרזה ובהודעה לכל השלוחים, שעבודת השליחות עכשיו ושל כל יהודי מתבטאת ("באשטייט") בזה – שיקבלו את פני משיח צדקנו.

כלומר: כל הפרטים בעבודת השליחות של הפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה, צריכים להיות חדורים ("דורכגענומען") בנקודה זו – כיצד זה מולך לקבלת משיח צדקנו.

וכמודגש בנושא הכינוס – "כל ימי חיך **להביא** לימות המשיח"¹⁴: כל עניני העבודה (בכל ימי חיך, ובכל יום עצמו – בכל פרטי ושעות היום) צריכים להיות חדורים ("דורכגענומען") ב"להביא לימות המשיח". לא רק "לרבות" (כפי שכתוב בכ"מ), שהוא (השליח) עומד ומחכה עד שמשיח יבוא ואז הוא יטול חלק בזה ויהנה מזה וכו', אלא – "**להביא**", הוא עושה כל התלוי בו כדי **להביא** "לימות המשיח" לשון רבים, לא רק ההתחלה של יום אחד, אלא של ימות (ל' רבים) – ימות המשיח (ולא רק כאשר משיח הוא "בחזקת משיח"¹⁵, אלא כל ימות המשיח – גם השלימות של "משיח ודאי"¹⁵ וכו').

ובפשטות הכוונה היא – שמכינוס השלוחים צריכים לבוא ולהביא החלטות טובות כיצד כל שליח צריך להתכונן בעצמו ולהכין את כל היהודים במקומו ובעירו וכו' לקבלת פני משיח צדקנו, על-ידי שהוא מסביר את ענינו של משיח כמבואר בתושב"כ ובתושבע"פ באופן **המתקבל** לכל אחד ואחד לפי שכלו והבנתו, כולל במיוחד – על-ידי לימוד עניני משיח וגאולה, ובפרט באופן של חכמה בינה ודעת.

והיות שזוהי העבודה של זמן זה, הרי מובן שזה שייך לכל יהודי בלי שום יוצא מן הכלל.

שהדבר היחיד שנשאר עכשיו בעבודת השליחות, הוא: **לקבל את פני משיח צדקנו בפועל ממש**, בכדי שהוא יוכל לקיים את שליחותו בפועל ולהוציא את כל בני ישראל מהגלות!

דבר זה עומד בהדגשה יתירה בשבת פ' חיי שרה (שבו מתקיים כינוס השלוחים), שבה קראו אודות שליחות ששלח אברהם את אליעזר לנישואי יצחק ורבקה, שזה נותן כח על כל עניני השליחות, ובמיוחד – שליומת ענין השליחות של משיח צדקנו*.

ונוסף לזה זהו גם שבת מברכים ראש חודש כסלו [ובשנה זו – שני ימים ראש חודש], חודש **הגאולה**, וחודש מתן תורה דפנימיות התורה¹⁰, חודש השלישי בימי הגשמים [כנגד חודש השלישי בימי הקיץ¹¹ (חודש סיון) – החודש של מתן תורה הנגלית¹⁰]. ולהוסיף, שגשמים קשורים גם הם לשליחותו של משיח – מלמטה למעלה (ע"ד לבנה), "ואד יעלה מן הארץ"¹², שדוקא "מן הארץ" (ב"ן), נשמה **בגוף**, נעשה מהחומריות גשמיות, ומהגשמיות נעשה "אד" (יסוד האוויר, היסוד הדק ביותר), שהוא "יעלה" למעלה מעלה, עוד יותר למעלה מ"ורוח אלקים מרחפת על פני המים", "זה רוחו של מלך המשיח"¹³ – מאחר שנפעל התחי' בתור נשמתו דכ"ק מו"ח אדמו"ר בפועל ממש, כנשמה בגוף (ולא רק כפי שהוא "רוח" . מרחפת על פני המים").

ג. מזה באה ההוראה בפועל שצריך להוציא בעמדנו עתה בהתחלה ובפתיחה של "כינוס השלוחים העולמי":

(10) ראה לקוטי לוי"צ אגרות-קודש ע' רה. ריז.

(11) ראה ל"ת להאריז"ל פ' ויצא. ועוד.

(12) בראשית ב, ו.

(13) בראשית א, ב. ובב"ב פ"ב, ד. פ"ח, א.

(14) ברכת פ"א מ"ה.

(15) רמב"ם הל' מלכים פי"א ה"ד.

(* ראה בפנים השיחה ס"ו (סה"ש שם ע' 103) ואילך. המו"ל.

שהעבודה בזמן הגלות מסבה לו – זועק יהודי: "כל מה שיאמר לך הבעה"ב עשה חוץ מצא"ם"¹⁸, כל מה שבעל-הבית, זה הקב"ה, אומר צריך לעשות "חוץ מצא", להישאר עוד רגע ח"ו במצב של "צא" בחוץ משולחן אביהם, מבקשים ותובעים כביכול מהקב"ה: "שלח נא ביד תשלח" – בשנת **ובתחלתה** "יד תשלח" והבא **כבר** את הגאולה האמיתית והשלימה!

ויחד עם השלימות בעבודת השליחות (בסיום לקו"ת פ' ברכה) יש מיד את שלימות הנישואין – שיר-השירים – של ישראל וקוב"ה [ובפרט על-ידי שמקבלים גם את ההחלטה הטובה ללמוד את כל ספר תורה-אור ולקוטי-תורה כל חלקיהם עד סיומם. שעל-ידי לימוד התורה בענינים אלו, ממהרים עוד יותר את ההמשכה בפועל],

עד לאופן שנקבה תסובב גבר"¹⁹, הקב"ה עצמו כביכול נותן תודה לבני ישראל, לכל יהודי ולכל-היהודים, על עבודתם (אפילו אם לא היתה בתכלית השלימות),

והוא מוליק את כל בני ישראל לארץ-הקודש, לירושלים עיר הקודש, להר הקודש, לבית-המקדש השלישי, ועוד והוא העיקר – תיכף ומיד ממש.

ד. ויהי רצון, שעי"ז שכל שליח ימלא את תפקידו בשלימות עם כל עשר כוחות הנפש שלו, ובפרט שכל השלוחים יהיו מונחים בזה ביחד ("זיך צוזאמענלייגן") **ויכנסו** בזה – יביאו תיכף ומיד ממש את (הגילוי ושלימות של) השליח העיקרי והאמיתי, יחד עם גילוי עשר הכוחות שלו – "שלח נא ביד תשלח", השליח שבדורנו – כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – וכפי שה' בדור שלפניו, שכ"ק מו"ח אדמו"ר **נתאחד** עם אביו, אשר הוא ה' בנו יחידו, כך שיש לנו את השלימות של כל "שבעת קני המנורה", כל השבעה דורות.

ועוד ועיקר: מאחר שכבר סיימו את עבודת השליחות – בא כל שליח אל המשלח האמיתי, הקב"ה, ומודיע: עשיתי את שליחותי, ועכשיו הגיע הזמן שאתה, כביכול, תעשה את שליחותך [שגם הקב"ה הוא שליח ("מגיד דבריו ליעקב גו"¹⁶)], וביחד עם עשר הספירות – הרי עצמות ומהות בעצמו כביכול הוא משיח צדקנו]: "שלח נא ביד תשלח"¹⁷ – שלח לנו את משיח צדקנו בפועל ממש!

ואפילו אם עדיין יכול להיות ספק שמא הקב"ה רוצה להחזיק את בני ישראל עוד רגע בגלות למען גודל הנחת-רוח וההנאה

(16) תהלים קמז, יט. וראה שמו"ר פ"ל, ט.

(17) להעיר מהשייכות לשנה זו – ד"שלח נא ביד תשלח" הוא ר"ת תשנ"ב.

(18) פסחים פ, ב.

(19) ירמ' לא, כא.

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש

לזכות הרה"ת **יוסף יצחק בן רייזל פרומא** וזוגתו **חיה מושקא** בת **מרים שיחי** וילדיהם **רחל** בת **חיה מושקא**. **לאה** שרה בת **חיה מושקא**.

ישראל רחמים בן **חיה מושקא**. ו**מענדל** בן **חיה מושקא**. שיחי

ולזכות **הנא לאה** בת **ח' רחל**, **עדינה** בת **ח' רחל**, **מרים** בת **ח' רחל**, ו**צבי** בן **ח' רחל** שיחי

לזכות **ר' ברוך אהרן** בן **ברוניא סלאווא** וזוגתו **רייזל פרומא** בת **ח' רחל** שיחי

הסימן ד"מלכיות מתגרות זו בזו" בהדגשה יתרה בנוגע ל"תולדות ישמעאל"

[. .] כשרואים המאורעות שבתקופה האחרונה בנוגע ל"תולדות ישמעאל" (שבסיום פרשתנו) – אשר, נוסף לכך שכללות הענין ד"מלכיות מתגרות זו בזו" הוא מסימני הגאולה, כמארז"ל¹ "אם ראית מלכיות מתגרות זו בזו צפה לרגליו של משיח", ה"ז בהדגשה יתירה בנוגע ל"תולדות ישמעאל", כדאיתא בילקוט שמעוני² "שנה שמלך המשיח נגלה בו . . מלך פרס מתגרה במלך ערבי . . כל אומות העולם מתרעשים ומתבהלים" (כפי שרואים במוחש הבלבול דאוה"ע שלא יודעים מה לעשות, ומחפשים עצות שונות כו'), והקב"ה אומר לישראל "בני אל תתייראו כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם . . הגיע זמן גאולתכם", וממשיך ש"מלך המשיח . . עומד על גג בית המקדש³ והוא משמיע להם לישראל ואומר עניים הגיע זמן גאולתכם" – כפי שהכריזו ומכריזים במיוחד לאחרונה.
(משיחת ש"פ חיי שרה, כ"ב מרחשון ה'תנש"א – מוגה)

רמב"ם הל' ביהב"ח פ"ו ה"ז, דיש לומר, שבזה מרומז שההכרזה "עניים הגיע זמן גאולתכם" באה מחוץ לארץ שלא נתקדשה בקדושת ארץ ישראל, בדוגמת החילוק שבין גג המקדש להתוך המקדש עצמו.

1) ב"ר פמ"ב, ד. מדרש לקח טוב לך לך יד, א.
2) ישע'י רמז תצט.

3) להעיר מדויק לשון המדרש "עומד על גג בית המקדש" – שגגין לא נתקדשו (פסחים פה, סע"ב).

תחזיר את ה'מנדט' שלך לאלו שבחרו בך

טענו בשעתו, שמפעילים עליו לחץ כבד שאינו יכול לעמוד בו, ואינו רואה מוצא אחר מלבד להסכים לפירוק הישובים, החזרת השטחים, החזרת בארות-הנפט וכו', תמורת הסכם שלום.

על כך עניתי [לאותו אדם שבאמצעותו התנהלו חילופי הדברים, על מנת להעבירם לזה שהי' אחראי לחתימת הסכם השלום], שאם הוא מרגיש שאינו יכול לעמוד בלחץ כה כבד ואינו רואה מוצא אחר, אזי העצה היעוצה היא – **שיתפטר מתפקידו** ויתן את התפקיד למישהו אחר שיעמוד בלחץ!

כיצד יכול הנך – המשכתי לטעון – לקחת על עצמך אחריות לסיכון בטחונם של שלשה מליון יהודים, אך ורק בגלל שמפעילים עליך לחץ כבד שאינך יכול לעמוד בו?!...

הנך מודה שוויתורים אלו מהווים סיכון רציני למצב הבטחון, אלא מאי – טענתך היא, שאין לך ברירה מכיון שמפעילים עליך לחץ כבד שאינך יכול לעמוד בו – ובכן, ישנה עצה פשוטה: הכבד ושב במקומך, ותן את ההנהגה למישהו אחר שיוכל לעמוד בלחץ כזה, כדי שלא לסכן את בטחונם של שלשה מליון יהודים!

אתה אמנם אינך יכול לעמוד בלחץ כזה, אבל יתכן שיימצא מישהו אחר שיוכל לעמוד בלחץ כזה! ואם-כן, מי יאמר שדוקא **אתה** הוא זה שמוכרח לקבל את ההחלטה בדבר – כאשר החלטה זו מהווה סיכון לבטחון היהודים היושבים בארץ הקודש?!

אין לך אדם שנולד שר ('מיניסטר'), ועל-אחת-כמה-וכמה – ראש ממשלה ('פרעמיער מיניסטר')... ואדרבה: אצלו אישית מודגש הדבר ביותר – שהרי במשך כמה-וכמה שנים הי' במצב של גלות בחוץ-לארץ, וגם לאחרי בואו לארץ ישראל הי' משך זמן מוכרח להתחבא כו', ורק אחר-כך הגיע מצב שהי' יכול להסתובב באופן חפשי ולהביע את דעותיו, אבל עדיין הי' רחוק ממצב של שלטון, ורק לאחר כמה מהפכות – עלה לשלטון!

ואם-כן, מה הרעש בכך שכאשר מגיע מצב שלוחצים עליו לסכן את בטחונם של היהודים היושבים בארץ הקודש – **יתפטר מתפקידו** בגלל שאינו יכול לעמוד בפני לחץ כזה?!

גם לאחרי שיתפטר מתפקיד 'ראש הממשלה', יוכל להמשיך לחיות חיים תקינים ככל אדם (אפילו בנוגע לג' הדברים שמצינו בגמרא* שבהם בני אדם דומין ל"מלאכי השרת"...), הן בנוגע לחיי המשפחה, והן בנוגע לחיים חברתיים, מעמד מכובד וכו' וכו', **ואדרבה**: במקרה כזה – לא תרבע על מצפוננו האחריות הכבדה שהוא-הוא זה שהעמיד את כל

(* חגיגה טז, א.

היהודים היושבים בארץ הקודש במצב של סכנה בטחונית חמורה!...
ואפילו אם הוא אינו רואה מישהו אחר שיוכל לעשות יותר טוב ממנו – אין זו הוכחה,
מכיון שהוא "משוחד"!

תחזיר את ה'מנדט' שלך לאלו שבחרו בך, והם ימצאו מישהו אחר שיוכל לעמוד גם בפני
לחץ כזה, כדי שלא לסכן את בטחונם של שלשה מליון יהודים!...

זאת ועוד:

ואפילו אם כל שלשת מליון היהודים יבחרו בו, ויסמכו את ידיהם על החלטתו כו' – הרי
כשמדובר אודות דבר שיעמידם במצב של סכנת נפשות, אין הדבר תלוי בהם כלל!

משל למה הדבר דומה – לאדם שיחליט לאבד את עצמו לדעת, באמרו, שהוא 'בעל-
הבית' על עצמו, ואף א' אינו יכול לומר לו כיצד להתנהג בחייו הפרטיים, מכיון שחי במדינה
דמוקרטית...!

גם במדינה דמוקרטית כמו 'ניו-יורק' כאשר יטפס אדם על 'גשר ברוקלין' ויאיים לקפוץ
לתוך הנהר, יזעיקו מיד את המשטרה ו'מכבי-האש', ויעשו את כל המאמצים להערים עליו
ולמנוע ממנו לבצע את איומו!

ואם הדברים אמורים בנוגע לחייו של אדם אחד – הרי על-אחת-כמה-וכמה כשמדובר
אודות בטחונם של שלשה מליון יהודים, שאין רשות לאף אחד, גם לא להם בעצמם, לסכן
את בטחונם!

ובכן, גם אם אי-אפשר לתבוע ממנו לשנות את עמדתו ולעמוד בתוקף כו' (שהרי אינו
חייב להתנהג לפי עמדתו ושיטתו של מישהו אחר) – אפשר לתבוע ממנו שיתפטר
מתפקידו, ולא יהי' הוא הגורם לסיכון בטחונם של שלשה מליון יהודים!
(משיחת ש"פ חיי שרה ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

מוקדש לעילוי נשמת

ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת

יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורנגו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

להוסיף בענין השמחה

. . ההוראה בנוגע למעשה בפועל – מובנת בפשטות:

ענינים של ימים-טובים הוא – שמחה, וכן הוא בנוגע לחנוכה – "ימי שמחה". ומכיון שסיוסם וחותרם חודש כסלו ("הכל הולך אחר החיתום") הוא בימי חנוכה, ימים-טובים, "ימי שמחה" – הרי מובן, שבכל ימי חודש כסלו (החל משבת מברכים חודש כסלו) צריך להוסיף בענין השמחה.

[.]. המורם מכל האמור לעיל – שבבוא חודש כסלו (החל משבת מברכים החודש) יש להוסיף בענין השמחה ביתר שאת וביתר עוז, באופן ד"מרבית בשמחה", עד לריבוי גדול ביותר כו'.

ועוד ענין בזה – שע"י ההוספה בשמחה מבטלים את כל הענינים הבלתי-רצויים. ובהקדמה:

הסיבה לכך שעיקר ההדגשה על העבודה בשמחה נתגלתה בדורות האחרונים דוקא, היא – מפני שבדורות האחרונים ניתוסף יותר בלעו"ז, חושך הגלות כו', ולכן, כדי לבטל זאת, יש להוסיף עוד יותר בשמחה של תורה ושמחה של מצוה.

ובדורות האחרונים גופא – ככל שהולך וגובר חושך הגלות, יש להוסיף עוד יותר בענין השמחה, כאמור לעיל שבזמנו של הבעש"ט ניתוסף בענין השמחה לגבי זמנו של האריז"ל, וכן בזמנו של אדמו"ר הזקן לגבי זמנו של הבעש"ט, עד לחושך כפול ומכופל בדורנו זה, דור האחרון של הגלות, שאז נתפרסמו דברים אלו (אודות גודל הצורך בענין השמחה) ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו באופן של הפצה, גם ב"זש"ארגון", ולא עוד, אלא שצוה לתרגם את הדברים "בשבעים לשון".

ומזה מובן, שכאשר רואים שה"לעומת זה" הוא עדיין בתוקף ובגלוי, באופן דמראה באצבעו ואומר זה (על "לעומת זה") – הרי זו הוכחה שהשמחה שהיתה עד עתה אינה מספיקה כדי לבטל את המציאות דלעו"ז, ולכן, יש להוסיף בענין השמחה עוד יותר.

ועאכו"כ כאשר רואים שבתקופה האחרונה ישנה התגברות בלעו"ז (לא רק שעדיין לא נתבטל) – הרי לא זו בלבד שאין להתפעל מכל המניעות והעיכובים כו', אלא אדרבה, יש להוסיף עוד יותר בכל עניני שמחה [שמחה של קדושה, כמובן, תוך כדי שלילת הענין דקליפת פלשתים, כמבואר בדרושי חסידות* בפרשת תולדות, הפרשה שהולכים לקרוא בתפלת מנחה], הוספה שהיא ביתר שאת וביתר עוז, וכאמור, באופן ד"מרבית בשמחה".

ופשיטא, שיוסיפו בכל עניני שמחה הקשורים במיוחד עם חודש כסלו: ימי החנוכה, ולפנ"ז – י"ט כסלו, יו"ד כסלו וט' כסלו, ועאכו"כ – ראש חודש כסלו, ועוד לפנ"ז – בשבת מברכים חודש כסלו, שבו נמשכת תוספת ברכה בכל עניני חודש כסלו (נוסף על הברכה שיש בהם מצד ענינים הם).

(משיחת ש"פ חיי שרה, מבה"ח כסלו ה'תשמ"ו – בלתי מוגה)

(* תו"ח תולדות ב, ג ואילך. וראה לקו"ש חט"ז ע' 119. וש"נ.)

הזכרת שמו של משיח מזרזת יותר את ביאתו

[. .] מבואר במאמרו הידוע של אדמו"ר המהר"ש ("לכתחילה אריבער") הקשר והשייכות דכפל לגאולה, ע"פ מארז"ל "חמש אותיות נכפלו וכולן לשון גאולה", וביניהם גם "צ', בו עתיד הקב"ה לגאול לישראל בסוף מלכות רביעית, שנאמר איש צמח שמו ומתחתיו יצמח". ולהעיר, שהזכרת שמו של משיח – "איש צמח שמו" – ממהרת ומזרזת עוד יותר את ביאת צמח, תיכף ומיד ממש.

(משיחת ז"ת מרחשון, כינוס השלוחים העולמי, ה'תשמ"ט - בלתי מוגה)

אלו החושבים שזהו ענין של "ליצנות" – יערה עליהם רוח ממרום

[. .] ועוד קודם לחנוכה זוכים כבר לחנוכת ביהמ"ק השלישי בחודש חשון – ע"פ המבואר בילקוט שמעוני. ויה"ד שענין זה יהי' עוד בחודש חשון השתא – שהרי נותרו עדיין ג' ימים בחודש חשון (ובפרט כאשר מצרפים גם את יום השלושים דחודש חשון).

ואלו החושבים שזהו ענין של "ליצנות" או "בדיחותא" ח"ו – יערה עליהם רוח ממרום כו', ובפרט כאשר יזכרו שלפני מספר שעות אמרו בתפלתם "ותחזינה עינינו בשובך לציון", ומכיון שאמרו זאת בעת התפלה לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה, במעמד ומצב ד"כעבדא קמי מרי" – הרי פשיטא שאין זה ענין של "ליצנות" או "בדיחותא" או אפילו באופן של "מהיכא תיתי!"

(משיחת ש"פ חיי שרה, מבה"ח כסלו ה'תשמ"ג - בלתי מוגה)

קפיצת הדרך אל הגאולה

מעשה אבות סימן לבנים: כשם שלרבה היתה קפיצת הדרך כדי שלא תישאר רגע אחד מיותר בבית בתואל, כך גם סימן לבנים: אין ליפול ברוח מחושך הגלות, מכיון שהקב"ה יחיש את הגאולה, שלא יצטרכו להשאר אף רגע מיותר בגלות.

היות ומצרים היא השורש לכל הגלויות, אזי כשם שבגלות מצרים הי' "בעצם היום הזה יצאו וגו'", וכמאמר המכילתא שהקב"ה לא עיכבם אפילו כהרף עין, כך גם – כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות – בגלות הנוכחית. צריכים רק להשלים את הפכים קטנים, ואח"כ תהי' במהרה בימינו הגאולה השלימה ע"י משיח צדקנו.

(משיחת ש"פ חיי-שרה ה'תשי"ג - מוגה (לקו"ש ח"א ע' 35))

בגופו הגשמי של משיח אין קבורה ואין שינוי

[. .] דהנה ידוע שישנם ג' מדריגות: משה, חנוך ומשיח. דמשה, הנה אף שמת מיתת נשיקין, מכל-מקום, הנה גופו טעון קבורה, שנקבר בהר נבו. וחנוך הוא למעלה מזה, דכתיב ב' ואיננו כי לקח אותו אלקים, מכל-מקום, הנה גופו נשתנה. ואמנם משיח יהי' נשמה בגוף גשמי וגופו הגשמי יהי' מקושר ומיוחד בלמעלה מעלה עד אין קץ.
(קטע ממאמר ד"ה על שלשה דברים גו' ה'תשי"ד - בלתי מוגה - סה"מ תשי"ג-תשי"ד ע' רלט)

אנו מקושרים אליו ובשבילנו אין למעלה מזה

[. .] לפני ימים אחדים נכנס אלי אברך, וסיפר, מתוך התפעלות, שפעם אמר לו כ"ק מו"ח אדמו"ר שעי"ז שיהי' מקושר אליו יהי' מקושר (על ידו) אל מי שהוא (הרבי עצמו) מקושר... בהיותו בהתפעלות, לא רציתי לקררו, אבל, לאמיתו של דבר, אין זה נוגע לנו (למי הוא - הרבי - מקושר), אנו מקושרים אליו, ובשבילנו אין למעלה מזה ("העכער פון דעם איז פאָר אונדז ניטאָ").
(משיחת ליל ב' אייר ה'שי"ת - בלתי מוגה)

בפרשתנו החלה כבר הגאולה וצריכים רק להביאה למטה בגילוי

בפרשתנו מתחיל הסיפור של התחלת הגאולה. בפרשה הקודמת מסופר אודות גלות: "והכנעני אז בארץ" וכפי שרז"ל אומרים שהי' הולך וכובש כו', ואילו בפרשתנו מדובר כבר אודות הגאולה, שאברהם אבינו קנה חלקת אדמה מעפרון בארץ-ישראל וזה הי' "לעיני בני חת", שכולם הודו שזה שייך לאברהם - תחלת הגאולה הכללית של כל בני ישראל.
והגם שהוא שילם עבור זה "ארבע מאות שקל-כסף", הרי מובא על כך שלא רק שלא נוספה עי"ז מעלה לעפרון, אלא אדרבה, עוד חסרון: משום כך נטלו משמו את האות "ו".
וכדאייתא בספר פענח רזא (ספר של ראשון) שעי"י הארבע מאות שקל כסף ששילם אברהם, קיבל כל יהודי חלק בארץ ישראל, וכפי שהוא מחשב שם - על-פי חשבון הפסוק "זרע חומר שעורים בחמישים שקל כסף" - שעבור ארבע מאות שקל אלו קיבל כל יהודי משישים ריבוא בני ישראל אמה על אמה בארץ ישראל.
[ואם-כן] הגאולה כבר החלה אז, וצריכים רק להסיר את ההעלמות והסתרים, ולהביא ("אַרָאָפּרענגען") את הגאולה למטה בגילוי ע"י משיח צדקנו במהרה בימינו ממש.
(תרגום פשטי משיחת ש"פ חיי שרה, מבה"ח כסלו ה'תשט"ז - לקו"ש ח"א ע' 44)

בימינו אלה נשלמה כל הענינים דשני חיי שרה

ויהי רצון, שכיון שבימינו אלה נשלמו כל מעשינו ועבודתינו בכל פרטי הענינים דמאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים, ובאופן דשני חיי שרה שכולן שוין לטובה, כדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שכבר צחצחו את הכפתורים, ועומדים מוכנים לקבל פני משיח צדקנו, ובפרט שלאחרי זה עברו עוד עשיריות שנים שבהם צעקו בני"י עד מתי (וואָס דאָס דאָרף דאָך אויך האָבן א שיעור), תבוא תיכף ומיד הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ואז יתגלה הענין דתולדות יצחק (כפי שמתחילין לקרוא בתורה במנחה), כמארז"ל שלעתיד לבוא יאמרו ליצחק דוקא כי אתה אבינו, כיון שהתענוג והצחוק (יצחק) שנעשה ע"י מעשינו ועבודתינו כל משך זמן הגלות יתגלה לעתיד לבוא שאז ימלא שחוק פינו, ואז יהי' הענין דמאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים באופן נעלה יותר, הן הענין דמאה שנה, מאה ברכות, והן הענין דכ"ז שנה, שרומז (גם) לכ"ז אותיות התורה, כיון שכל עניני התומ"צ יהיו בתכלית השלימות, כמצות רצונך, ותורה חדשה מאתי תצא, טעמי תורה שיתגלו לעתיד לבוא בתורתו של משיח, כולל גם התורה חדשה דרבותינו נשיאינו עד לבעל יום ההולדת דכ"ף מרחשון, ובנו יחידו ממלא מקומו כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שהקיצו ורננו שוכני עפר, והם בראשם, ויאמרו תורה חדשה, חידוש גם לגבי הקב"ה, כביכול, ע"ד מארז"ל נצחוני בני נצחוני, עד לתורה חדשה מאתי תצא, מאתי דייקא, ובאופן שלא ילמדו עוד איש את רעהו גו' כי כולם ידעו אותי, אותי דייקא, ועוד והוא העיקר, שכל זה יהי' תיכף ומיד ממש, ממש ממש.

(ממאמר ד"ה ויהיו חיי שרה ה'תנש"א - מוגה)

מוקדש לזכות

ורד שמחה בת שרה

להצלחה רבה בכל - בגשמיות וברוחניות

נדבת מהיטבאל יזמות

להבדיל באין ערוך

מקאמפיוטר

בקשר עם כינוס השלוחים העולמי, הננו מביאים בזאת צילום נדיר ומיוחד ממענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מחודש חשון ה'תשמ"ז על דו"ח מכינוס השלוחים בדרום אמריקה – בענין מהות ההזכרה על הציון (את המענה הגיה הרבי ב' פעמים. נדפס בלקו"ש חכ"ה ע' 502)

פענוח הצילום (הכתי"ק בא בהדגשה):

נת' ות"ח ואזכיר עה"צ.

ואין הזמן גרמא לקרות אפי' – אבל הנתניה כבר בשלימותה ובכל הפרטים כפסק דין תורת אמת.

להקל ההבנה גם לאלו וכו' הראו דוקא בזמנינו דוגמא בולטת ושעל פי' עושים בפועל ואפילו בענינים הכי עיקריים והכי גדולים, שאפי' בדומם – ביכולת בני"א לפעול כהנ"ל: **תיכף** שמכניסים לקאמפיוטר מספר פרטים עיקריים – ברגע כמימרא יודעים כל המסקנות ופס"ד לפועל ממש.

וכשמוסרים מזכירים כהנ"ל על הציון (דכ"ק מו"ח אדמו"ר) ה"ז **כפשוט** ביתר שאת ועד לאין ערוך – ממסירה לדומם הנ"ל, להבדיל באין ערוך.

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ח ר' משה נחום בהרה"ח ר' מרדכי מענדל ע"ה קדנר

נפטר כ"ב ניסן - אחרון של פסת, ה'תשע"א

יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שובני עפר" והוא בתוכס, בגאולה האמתית והשלימה

נת' ות"ח ואוכר עת"צ.

ואת חומו גרמא לקרות אפי' - אבל הנהיגה כבר בשלימותה וכל המרשים כנסת רין חזרה אמת.
 זחקק חתבתו גם קאצו וכי' חראו דלקא בומינו דוגמא בולמת ושעף מי' עושים כמולק ואמרו
 בעינייה חכי עיקרייה וחכי גדוליה. שאפי' ברומם - ביכולת בני'א לשערת כחז"י: ברנע שמכניסיה
 לקאפאירוס ת DATA - ברנע כסימא יודעים כל המקנות ופי"ד צמולק פמש.
 זמין עירול-מזמנייה ת'מאמאמא ת'מאמאמא ת'מאמאמא ת'מאמאמא ת'מאמאמא ת'מאמאמא ת'מאמאמא
 זמין עירול-מזמנייה ת'מאמאמא ת'מאמאמא ת'מאמאמא ת'מאמאמא ת'מאמאמא ת'מאמאמא

נת' ות"ח ואוכר עת"צ.

ואז חומו גרמא לקרות אפי' - אבל הנהיגה כבר בשלימותה וכל המרשים כנסת רין חזרה אמת.
 זחקק חתבתו גם קאצו וכי' חראו דלקא בומינו דוגמא בולמת ושעף מי' עושים כמולק ואמרו
 בעינייה חכי עיקרייה וחכי גדוליה. שאפי' ברומם - ביכולת בני'א לשערת כחז"י: ברנע שמכניסיה
 לקאפאירוס ת DATA - ברנע כסימא יודעים כל המקנות ופי"ד צמולק פמש.
 זמין עירול-מזמנייה ת'מאמאמא ת'מאמאמא ת'מאמאמא ת'מאמאמא ת'מאמאמא ת'מאמאמא
 זמין עירול-מזמנייה ת'מאמאמא ת'מאמאמא ת'מאמאמא ת'מאמאמא ת'מאמאמא ת'מאמאמא

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה אכיו"ר

לעילוי נשמת
ר' יוסף ב"ר שלמה ע"ה
חמי
נפטר ביום ז"ך מ"ח ה'תשנ"ד
ת. נ. צ. ב. ה.
*
נדפס ע"י משפחתו שיחיו

נדפס לעילוי נשמת

ר' אפרים יונה ב"ר אורי אהרן יואל ז"ל זיסק
ולע"נ מרת ח'י רחל בת ר' פנחס זליג ז"ל
ולע"נ ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה ולע"נ ר' פנחס זליג ב"ר יצחק ע"ה
ו"הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו — לשפע ברכות עד בלי די